

Με κατάνυξη η Αγρυπνία επί τη Συνάξει της Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στην Αγία Παρασκευή Καρδίτσας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με ιδιαίτερη κατάνυξη και την προσήκουσα εκκλησιαστική λαμπρότητα τελέσθηκε το απόγευμα της Τετάρτης 23 Σεπτεμβρίου 2026, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Καρδίτσας, η ιερά Αγρυπνία επί τη Συνάξει της Υπεραγίας Θεοτόκου της επικαλουμένης «Μυρτιδιωτίσσης».

Της ιεράς Αγρυπνίας, η οποία άρχισε στις 8:00 μ.μ., προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, συμπαραστατούμενος από τον Ιερό Κλήρο, ενώ πλήθος ευσεβών χριστιανών προσήλθε στον Ιερό Ναό για να τιμήσει

την Υπεραγία Θεοτόκο και να προστρέξει με πίστη και ευλάβεια στη χάρη και τη μητρική προστασία της.

Στο θείο κήρυγμά του ο Σεπτός Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στη διακριτική, αλλά ουσιαστική και πάντοτε ζωντανή παρουσία της Παναγίας στην Εκκλησία και στη ζωή των πιστών, με αφορμή και την ιδιαίτερη σημασία της περιόδου των σαράντα ημερών από την Κοίμηση και τη Μετάστασή της.

Όπως χαρακτηριστικά επεσήμανε, εάν ανατρέξουμε στα Ιερά Κείμενα των Ευαγγελίων και των Επιστολών, στα βιβλία δηλαδή της Καινής Διαθήκης, θα διαπιστώσουμε ότι οι αναφορές στο πρόσωπο της Παναγίας, της Μητέρας του Κυρίου, είναι σχετικά λίγες. Εξαίρεση αποτελούν κυρίως ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Λουκάς και ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Ιωάννης, οι οποίοι κάνουν ιδιαίτερα δυνατές αναφορές στο πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Θεού.

Ωστόσο, όπως τόνισε, μέσα σε αυτή τη διακριτική παρουσία της Θεοτόκου στα Ιερά Κείμενα, ο Υιός και Θεός της τής εμπιστεύθηκε πάρα πολλά και, κυρίως, την παρουσία της για την ανάπτυξή μας. Η παρουσία της δεν είναι επιβλητική ούτε καταλαμβάνει το προσκήνιο, αλλά παραμένει ουσιαστική και συνδέεται πάντοτε με το έργο του Υιού της και με τη σωτηριώδη πορεία της Εκκλησίας. Παράλληλα, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στη σημασία των σαράντα ημερών από την Κοίμηση της Παναγίας.

Όπως ανέφερε, η Εκκλησία ουσιαστικά τιμά και εορτάζει σήμερα τις σαράντα ημέρες της Παναγίας, καθώς από την 15η Αυγούστου, ημέρα της Κοιμήσεώς της, συμπληρώνεται αυτή η περίοδος.

Η αναφορά αυτή, όπως εξήγησε, δεν συνδέεται με ένα γεγονός πένθους. Αντίθετα,

πρόκειται για μια περίοδο ευχαριστίας και δοξολογίας, διότι η Κυρία Θεοτόκος δεν εγκατέλειψε τη γη φεύγοντας από ανάμεσά μας με την Κοίμησή της και την ένδοξη Μετάστασή της. Η παρουσία της συνεχίζει να είναι ζωντανή μέσα στη ζωή της Εκκλησίας και στην εμπειρία των πιστών.

Γι' αυτό και, όπως σημείωσε, στα κείμενα που αναγινώσκονται, τόσο στο Αποστολικό όσο και στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα, η αναφορά, το κεντρικό γεγονός και το πρόσωπο είναι ο Υιός και Λόγος, ο Κύριος της Δόξης, ο ενανθρωπήσας Θεός. Η Παναγία όμως, μέσα στη διακριτική της παρουσία στη Θεία Οικονομία, ακολουθεί πάντοτε τον Υιό της.

Ο Σεβασμιώτατος συνέδεσε τη διακριτική αυτή παρουσία της Παναγίας με το ίδιο το μυστήριο της ενανθρωπήσεως του Χριστού. Αναφερόμενος στα λόγια του Αποστόλου Παύλου στην προς Φιλιππησίους Επιστολή, «Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ», υπογράμμισε ότι ο Χριστός δεν φοβήθηκε να γίνει άνθρωπος και να γίνει ίδιος με εμάς, χωρίς να χάσει τη θεότητά Του.

Μέσα από αυτή την αναφορά θέλησε να αναδείξει και το πρόσωπο της Θεοτόκου. Όπως ο Χριστός δεν φοβήθηκε να γίνει άνθρωπος, έτσι και η Κυρία Θεοτόκος δεν φοβήθηκε να γίνει δούλη Κυρίου. Δεν φοβήθηκε να προσφέρει τον εαυτό της στο σχέδιο του Θεού, χωρίς να χάσει τη γυναικεία της υπόσταση και κατάστασή της. Και αυτή την προσφορά της ο Θεός την ανταποδίδει και της την αντιπροσφέρει με τη δόξα και την τιμή που της αποδίδει η Εκκλησία.

Στο σημείο αυτό, επανέλαβε ότι η παρουσία των πιστών στους ναούς κατά την εορτή αυτή δεν έχει χαρακτήρα πένθους. Οι πιστοί συγκεντρώνονται για να προσφέρουν δοξολογία και ευχαριστία στον Θεό και στη Μητέρα Του, την οποία Εκείνος μας έδωσε και μας χάρισε. Η Εκκλησία, μέσα από την τιμή προς την Παναγία, αναγνωρίζει το μεγάλο δώρο που ο Θεός προσέφερε στην ανθρωπότητα και συνεχίζει να βιώνει τη μητρική της παρουσία.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στην ιστορική παρουσία του Ιερού Εικονίσματος της

Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης. Όπως ανέφερε, ήρθε η ιστορική στιγμή κατά την οποία είχε ανάγκη η νήσος των Κυθήρων και ολόκληρη εκείνη η περιοχή του Ιονίου Πελάγους, καθώς οι άνθρωποι αντιμετώπιζαν προβλήματα στην πίστη τους και δοκιμάζονταν από αιρετικούς και αλλοδόξους. Τότε ήρθε η φανέρωση του Ιερού Εικονίσματος της Παναγίας.

Η φανέρωση αυτή, όπως επεσήμανε, συνοδεύθηκε από θαύματα, τα οποία συνέβαλαν στη στερέωση των ανθρώπων στην πίστη. Η παρουσία της Παναγίας δεν έμεινε επομένως μόνο ως μια ιστορική ανάμνηση, αλλά φανερώθηκε μέσα στη ζωή των ανθρώπων και στις ανάγκες τους, ενισχύοντας και στηρίζοντας την πίστη τους.

Αυτό, όπως τόνισε, επιβεβαιώνει και η ίδια η εμπειρία της Εκκλησίας: ότι η Παναγία είναι πάντοτε ανάμεσά μας και βιώνει την παρουσία του Υιού της. Η παρουσία της δεν είναι κάτι απομακρυσμένο από τη ζωή των πιστών, αλλά μια πραγματικότητα που συνεχίζει να βιώνεται μέσα στην Εκκλησία. «Και όπως Εκείνος μας χαρίζεται, έτσι και η Μητέρα χαρίζεται στον κάθε έναν από εμάς και στην κάθε μία», ανέφερε χαρακτηριστικά. Η Παναγία προσφέρεται στον άνθρωπο και βρίσκεται κοντά του, αρκεί και ο ίδιος να θέλει να ευλογείται μαζί της, να αποδέχεται την παρουσία της και να ζει το μυστήριό της.

Γι' αυτό, όπως υπογράμμισε, χρειάζεται να βιώνουμε το μυστήριο της Παναγίας στη ζωή μας, να διδασκόμαστε από αυτό και να την ακολουθούμε. Η τιμή προς την Παναγία δεν περιορίζεται μόνο στην εορτή και στην προσκύνηση της εικόνας της, αλλά καλεί τον πιστό να γνωρίσει βαθύτερα το μυστήριο της παρουσίας της και να το εντάξει στη δική του πνευματική ζωή.

Ολοκληρώνοντας, ευχήθηκε προς όλους και όλες η Χάρis του Θεού και η ευπρέπεια της Παναγίας Μητέρας να τους αγιάζει και να τους ενδυναμώνει, ανοίγοντας τα πνευματικά τους μάτια, ώστε να αναγνωρίζουν την ένδοξη παρουσία του Υιού και της Παρθένου στη ζωή της Εκκλησίας και στη δική τους ζωή.

